คู่มือ

จรรยาบรรณบุคลากร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

พระบรมราโชวาท

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปีพุทธศักราช ๒๕๕๒

การปฏิบัติงานทุกอย่างของข้าราชการ มีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมืองและประชาชนทุกคน ข้าราชการทุกฝ่ายทุกระดับ จึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ถ่องแท้ แล้วเพียรพยายามปฏิบัติงานของตนด้วยความตั้งใจ จริงใจ และด้วยความรับผิดชอบอย่างสูง เพื่อให้งานที่ทำบังเกิดผลประโยชน์เป็นความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อให้บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาได้ประพฤติดี ปฏิบัติดี มีความสำนึกในหน้าที่ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับความมีคุณธรรมและจริยธรรม

๑. จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประกอบไปด้วยจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

๑.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีศีลธรรม ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม มีเจตคติที่ดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากร

(๒) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) พัฒนาตนเอง ในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๔) พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม และจริยธรรม

(๕) ส่งเสริมและยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) ยืนหยัดประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย

๑.๒ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้องและสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนเป็นสำคัญ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

(๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการให้มากที่สุด

(๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน ถูกต้อง มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

๑.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผล โดยมีจริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

(๒) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร มนุษยสัมพันธ์อันดี และให้เกียรติต่อกัน

(๓) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๑.๔ จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ใช้ภาษาด้วยถ้อยคำและสำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลาตามที่หน่วยงานกำหนด

(๔) ให้การบริการนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความถูกต้องเป็นธรรมด้วยจิตสำนึกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส

(๕) ละเว้นการแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันผิดไปจากหลักศีลธรรม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้

๑.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและภายหลังทราบว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

๑.๖ จรรยาบรรณที่บุคลากรตำแหน่งวิชาการพึงมี

บุคลากรตำแหน่งวิชาการนอกจากปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้างต้นแล้ว พึงมีจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

(๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะนิสัย คุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์มีความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ จ้าง วาน ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

(๗) สอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลาและเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและอดทน

(๙) ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

(๑๐) หมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการ ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๑๑) กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความรู้ความสามารถประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง

(๑๒) ปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด

(๑๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๕) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๖) ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร

๒. การกระทำผิดจรรยาบรรณ

๒.๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณ ที่ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) เปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๒.๒ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัย

(๑) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เลือกปฏิบัติ อคติ ไม่ซื่อสัตย์ และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ตามวิชาชีพนั้นๆ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เลือกปฏิบัติ อคติ และไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่เสียสละ และไม่อดทน

(๓) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างฟุ่มเฟือยโดยไม่ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(๕) แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๖) แนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันผิดไปจากหลักศีลธรรม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

(๗) รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น เมื่อได้รับไว้แล้วและภายหลังทราบว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยไม่รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

(๘) แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และใช้ จ้าง วาน ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๙) ไม่ปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด

การกระทำผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓. การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเห็นสมควรให้สอบสวนจรรยาบรรณ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยและเป็นกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการและพิจารณาทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓.๑ การดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และหากการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น เป็นความผิดทางวินัยด้วยก็ให้บุคลากรผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยด้วย

บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มิได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี เมื่อได้ดำเนินการแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคล และหากบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

๑. ให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชามีอำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนบุคลากรแล้วแต่กรณี

๒. กรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรณยาบรรณเป็นบุคลากรในสังกัดสำนัก คณะ สถาบัน หรือหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่า ให้ผู้อำนวยการสำนัก คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าเป็นผู้บังคับบัญชามีอำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนบุคลากรแล้วแต่กรณี

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย ต้องถูกดำเนินการทางวินัยทันที

๔. การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด